

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžo/78/2014
Identifikačné číslo spisu: 1012201726
Dátum vydania rozhodnutia: 26.10.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Kováčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:1012201726.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Kataríny Benczovej a JUDr. Jozefa Hargaša, v právnej veci žalobcu: npor. L. N., bytom P. XXXX/X, U., zastúpeného advokátom JUDr. Jozefom Holičom, Lužická 7, Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.p.: SLV-PS-PK-80/2012 zo dňa 18. júla 2012, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S 307/2012-37 zo dňa 04. marca 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S 307/2012-37 zo dňa 04. marca 2014 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného č. SLV-PS-PK-80/2012 zo dňa 18. júla 2012 ako aj personálny rozkaz Ministra vnútra SR č. 378 zo dňa 03. apríla 2012 z r u š u j e a vec v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Žalovaný je p o v i n n ý titulom náhrady trov konania zaplatiť žalobcovi trovy právneho zastúpenia v sume 1005,29 € na účet právneho zástupcu žalobcu, JUDr. Jozefa Holiča, so sídlom advokátskej kancelárie Lužická 7, Bratislava, vedený v P. P., a.s., číslo účtu XXXXXXXXXXXX/XXXX v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odôvodnenie

Rozsudkom č. k. 5S 307/2012-37 zo dňa 04. marca 2014 Krajský súd v Bratislave podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č.p.: SLV-PS-PK-80/2012 zo dňa 18. júla 2012, ktorým bol potvrdený personálny rozkaz Ministra vnútra SR č. 378 zo dňa 03. apríla 2012 o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka policajného zboru podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z. z.“). Žalobca bol zo služobného pomeru prepustený z dôvodu, že dňa 11. februára 2012

nastúpil do výkonu služby v rozpore s ustanovením § 136 písm. d/ zákona č. 73/1998 Z. z., t.j. pod vplyvom alkoholu, čím zvlášť hrubým spôsobom porušil služobnú prísahu a služobnú povinnosť a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Krajský súd po preskúmaní veci konštatoval, že konanie prvostupňového i druhostupňového služobného orgánu bolo v súlade so zákonom a rozhodnutia oboch stupňov vychádzajú z objektívne zisteného a preukázaného skutkového stavu a sú riadne odôvodnené. Krajský súd považoval za dostatočne osvedčený záver žalovaného o tom, že žalobca porušil služobnú prísahu a služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a že jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Uvedený záver bol odôvodnený vzhľadom na skutkové okolnosti, keď z výsledkov päťkrát opakovanej dychovej skúšky vykonanej certifikovaným prístrojom zn. Dräger bola preukázaná prítomnosť alkoholu v dychu žalobcu. Na uvedenom podľa krajského súdu nezmení nič ani výsledok analýzy koncentrácie etylalkoholu v krvi 0,10 g/kg (%), teda výsledok negatívny, keď nad akúkoľvek pochybnosť bolo osvedčené prostredníctvom stanoviska príslušného súdneho lekárskeho pracoviska podaného súdu dňa 14. februára 2014 s pripojenou platnou žiadosťou č. Ž 320/12, že odber krvi u žalobcu bol vykonaný dňa 11. februára 2012 v čase o 09:40 hod., a nie o 08:27 hod., či 08:40 hod. ako to tvrdí žalobca. Podľa krajského súdu ani skutočnosť, že porušenie služobnej prísahy žalobcu bolo zistené v rámci kolektívu pracoviska a nie pred širokou verejnosťou, nemení nič na tom, že sa jednalo o také porušenie služobnej prísahy príslušníka Policajného zboru, pre ktoré nie je vhodné jeho ponechanie v služobnom pomere. Krajský súd nesúhlasil s názorom žalobcu, že by sa malo jednáť o porušenie s intenzitou nižšieho stupňa. Tvrdenie žalobcu o užití liekov (Hedelix a Tralgit) a ústnej vody (Listerine) pred nástupom do služby krajský súd považoval za účelovú obranu žalobcu a poukázal pritom na odborné stanovisko Kriminologicko-expertízneho ústavu Policajného zboru zo dňa 02. marca 2012, podľa ktorého použitie označených liekov nemalo vplyv na namerané hodnoty dychových skúšok.

Včas podaným odvolaním sa žalobca domáhal, aby odvolací súd zmenil rozsudok krajského súdu, rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania. Poukázal na to, že nadriadený príslušník Policajného zboru (plk. JUDr. L.) robil služobný zákrok voči sebe a ostatným príslušníkom Policajného zboru po tom, čo dychovou skúškou preukázal pozitívne výsledky alkoholu. Takýto úkon policajta pod vplyvom návykovej látky je úkonom nezákonným. Žalobca ďalej namietal, že žalovaný nezistil dostatočne skutkový stav veci. Tvrdil, že deň pred udalosťou sa podrobil zdravotnému úkonu, ktorý zakazuje požitie alkoholu, pretože po ošetrení by si požitím alkoholu mohol poškodiť zdravie a ohroziť život. Aj keď bol prístroj na meranie množstva alkoholu v dychu kalibrovaný, je potrebné vyhodnotiť, či rytmus odpočtov, ale aj namerané hodnoty nerobia vykonanú skúšku pochybnou. Nebolo vôbec vyhodnotených, či minútové odstupky po vykonaných skúškach neboli porušením a nemohli mať za následok zistené anomálie. Poukázal na namerané hodnoty množstva alkoholu v dychu, keď piata dychová skúška vykazovala nárast hladiny alkoholu. Žalobca zotrváva na svojom tvrdení, že krvná skúška bola vykonaná o 08,40 hod. a nie o 09,40 hod. Poukázal na neurčitý záver Kriminologicko-expertízneho ústavu, podľa ktorého „by sa vzhľadom na časový úsek medzi aplikáciou (v čase od 06,30 do 06,55 hod.) a poslednou skúškou (v čase o 07,22 hod.) v dychu menovaného nemal nachádzať etanol pochádzajúci z týchto prípravkov". Tento záver však podľa žalobcu neznamena, že sa nachádzať nemohol. Poukázal tiež na úradný záznam pplk. Mgr. U. Y. (bez dátumu - Bratislava 11.02.12), ktorý sa mal dostaviť na pracovisko žalobcu o 09,45 hod. Už boli aj s plk. JUDr. L. po odbere krvi v nemocnici na Antolskej ul. v Bratislave. Z toho je zrejmé, že odber krvi v Petržalke nemohol byť o 09,40 hod. Úplne nepochopiteľné je aj vykonanie dychovej skúšky u plk. JUDr. L. o 12,35 hod. Žalobcovi nie je jasné, prečo bola vykonaná a prečo iba u neho. Ak by si bol žalobca vedomý zostatkového alkoholu, využil by skutočnosť, že „nafúkal" jeho nadriadený a odmietol by sa podrobiť dychovej skúške. Skutočnosť, že žalobca nebol ihneď vyradený zo služby naznačuje, že nadriadení mali vážne pochybnosti o výsledku dychových skúšok. Za žalobcu sa postavili tiež odbory, ktoré navrhovali vec riešiť disciplinárne a mali za to, že jeho zotrvanie v Policajnom zbore je možné. Podľa žalobcu v jeho prípade sa nejedná o také vážne porušenie služobnej prísahy a služobných povinností, ktoré by zabráňovalo jeho zotrvaniu v Policajnom zbore, nakoľko porušenie bolo zistené v úzkom kruhu kolegov a žalobca bol bezúhonný, veľmi dobre hodnotený policajtom. Žalobca tiež namietal, že z rozhodnutia žalovaného nie je zrejmé, či služobný pomer bol skončený z dôvodu, že u žalobcu bol

zistený zostatkový alkohol po požití alkoholických nápojov alebo preto, že neoznámil pred uskutočnením dychovej skúšky, že požil liek a ústa si vypláchol ústnou vodou obsahujúcou alkohol. V konaní pred krajským súdom žalobca žiadal doplniť dokazovanie za účelom vysporiadania sa so zistenými rozpormi pri výsledkoch orientačných dychových skúšok, avšak krajský súd o návrhu na dokazovanie nerozhodol a dokazovanie nedoplnil. Žalobca tiež namietal, že krajský súd sa v napadnutom rozsudku nevysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v žalobe.

Žalovaný sa vo vyjadrení k podanému odvolaniu stotožnil s napadnutým rozsudkom krajského súdu a navrhol ho ako vecne správny potvrdiť. Poukázal na to, že žalobca v odvolaní neuvádza žiadne nové relevantné skutočnosti, iba zotrváva na názore, že v prejednávanej veci došlo k nesprávnemu posúdeniu a rozhodnutiu. Žalovaný v tejto súvislosti uviedol, že sa pridrižiava svojho vyjadrenia k žalobe. Žalovaný uviedol, že správny súd nie je súdom skutkovým, ale je súdom posudzujúcim právne otázky napadnutého postupu a rozhodnutia orgánu verejnej správy, pričom rozsah súdneho prieskumu je vymedzený obsahom žaloby a správny súd nepreskúmava napadnuté rozhodnutie nad rámec žalobných námietok (s výnimkou takých väd, na ktoré musí súd prihliadať bez ohľadu na žalobné námietky).

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“), ktorý upravuje v § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Odvolaacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov (§ 492 ods. 2 SSP).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 O.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 O.s.p., s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

Predmetom tohto súdneho konania je preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka policajného zboru z dôvodu, že nastúpil do výkonu služby pod vplyvom alkoholu, čím zvlášť hrubým spôsobom porušil služobnú prísahu a služobnú povinnosť a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

V rozhodnutí žalovaný uviedol, že žalobcovi bolo porušenie služobnej disciplíny a služobných povinností preukázané dôkazmi zadokumentovanými v spisovom materiáli, pričom poukázal na to, že skutkový stav bol zadokumentovaný vlastným šetrením nadriadeného, ktorý do konania zabezpečil úradný záznam plk. JUDr. I. L., ktorý dychové skúšky vykonal.

Žalovaný poukázal na to, že dychová skúška na zistenie požitia alkoholických nápojov bola u žalobcu vykonaná opakovane, s nasledovnými výsledkami: v čase o 07:04 hod. bola u žalobcu nameraná koncentrácia etanolu vo vydychovanom vzduchu s výsledkom 0,22 mg/l, v čase o 07:06 hod. s výsledkom 0,22 mg/l, v čase o 07:09 hod. s výsledkom 0,17 mg/l, v čase o 07:13 hod. s výsledkom 0,17 mg/l a v čase o 07:22 hod. s výsledkom 0,18 mg/l. Žalovaný v rozhodnutí poukázal na odborné stanovisko Slovenskej súdnolekárskej spoločnosti zo dňa 04. apríla 1994, podľa ktorého kvalitné elektronické a infrarot merače alkoholu (napr. fy Dräger, Siemens, Lion) sú na vysokej technickej úrovni, predstavujú operatívne neinvazívnu metódu merania alkoholu v krvi pomocou analýzy vydychovaného vzduchu a ich presnosť sa blíži presnosti plynovej chromatografie, i keď nejde o vyšetrenie vzorky krvi, ale analýzu vzorky vydychovaného vzduchu a následný prepočet na krv a tieto výsledky sú všeobecne akceptované ako dôkazy o množstve alkoholu v dychu kontrolovanej osoby. Na námietky žalobcu, že podľa výrobcu čakacia doba po požití posledného alkoholu musí byť minimálne 15 minút, žalovaný uviedol, že požiadavka objektivity merania bola dodržaná, keďže posledné meranie bolo

vykonané o 07:22 hod., t.j. 27 minút po tom, ako odvolateľ podľa vlastného vyjadrenia požil pripravok Tralgit (o 06:55 hod.). Čas do najbližšej pripravenosti prístroja na meranie závisí od naposledy meranej koncentrácie alkoholu. Pri najvyššej nameranej hodnote u žalobcu (0,22 mg/l) je čas čakania na použitie prístroja v návode na použitie stanovený na 25 sekúnd. Vo všetkých prípadoch vykonaných dychových skúšok u žalobcu nebola táto doba skrátená.

K spornej otázke času odberu krvi žalobcu žalovaný v rozhodnutí uviedol, že v pôvodnej žiadanke pre akútne toxikologické vyšetrenie je uvedený čas 09:40 hod. Opravu tohto času žalobca doručil nadriadenému až 03. apríla 2012, pričom tento doklad nadriadený doručil žalovanému až potom, ako minister vnútra rozhodol o prepustení žalobcu zo služobného pomeru.

Zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy podľa žalovaného spočívalo v tom, že žalobca nebol čestným, statočným a disciplinovaným príslušníkom PZ, keď napriek oboznámeniu sa so sprísnenými opatreniami v súvislosti s požívaním alkoholu bolo u neho zistené, že štátnu službu vykonával pod vplyvom alkoholických nápojov. Zvlášť hrubé porušenie služobnej povinnosti spočíva v tom, že žalobca riadne nevykonával štátnu službu, keď si počas nej svedomito neplnil úlohy na úseku svojho služobného zaradenia. Nedodrжал ani služobnú disciplínu a svojím konaním porušil § 136 písm. d/ zákona č. 73/1998 Z. z., čím zvlášť hrubým spôsobom porušil aj základné povinnosti policajta uvedené v § 48 ods. 3 písm. a/, b/, g/ a h/ zákona č. 73/1998 Z. z., a to aj napriek tomu, že v zmysle časti I. bod 3 rozkazu ministra vnútra SR č. 2/2002 v znení rozkazu ministra vnútra SR č. 63/2003 bol oboznámený s tým, že sa za porušenie služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom považuje, ak sa u príslušníka PZ pri nástupe do výkonu služby alebo počas výkonu služby zistí, že je pod vplyvom alkoholu, alebo iných návykových látok a tiež aj napriek tomu, že podľa čl. 1 ods. 1 písm. a/ nariadenia ministra vnútra SR č. 18/2008 o niektorých konaniach, ktoré zakladajú dôvod prepustenia príslušníka PZ, bol oboznámený tým, že policajt okrem iného poruší služobnú prísahu zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, keď vykonáva štátnu službu pod vplyvom alkoholu alebo iných návykových látok.

Krajský súd po preskúmaní veci konštatoval, že konanie prvostupňového i druhostupňového služobného orgánu bolo v súlade so zákonom a rozhodnutia oboch stupňov vychádzajú z objektívne zisteného a preukázaného skutkového stavu a sú riadne odôvodnené. Na základe uvedeného žalobu žalobcu zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa s názorom krajského súdu nestotožnil, nakoľko po oboznámení sa s administratívnym spisom žalovaného a na základe odvolacích (ako aj žalobných) námietok žalobcu dospel k záveru, že zistenie skutkového stavu je nedostačujúce pre posúdenie veci, a tiež v konaní správneho orgánu bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 47 zákona č. 73/1998 Z. z. služobná disciplína policajtov spočíva v dôslednom plnení povinností ustanovených ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi, ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, služobnou prísahou, rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených.

Podľa § 48 ods. 3 písm. a/, b/, g/ a h/ zákona č. 73/1998 Z. z. policajt je povinný

- plniť svedomite úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený,
- vykonávať štátnu službu osobne, riadne a včas,
- v štátnej službe i mimo štátnej služby zdržať sa konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť Policajného zboru alebo ohroziť dôveru v tento zbor,
- dodržiavať služobnú disciplínu.

Podľa § 136 písm. d/ zákona č. 73/1998 Z. z. policajt je povinný nepožívať alkoholické nápoje a iné návykové látky, požívatinu a liečivá, ktoré obsahujú alkohol a iné návykové látky, na miestach výkonu

štátnej služby a v dobe výkonu štátnej služby ani mimo týchto miest, nenastupovať pod ich vplyvom do výkonu štátnej služby a dodržiavať ustanovený zákaz fajčenia na miestach, kde sa vykonáva štátna služba, ak si to vyžaduje dôležitý záujem štátnej služby, minister môže povoliť požívanie alkoholu, požívatín a liečiv obsahujúcich alkohol.

Podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z. z. policajť sa prepustí zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prisahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Podľa § 233 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. oprávnený orgán postupuje pred vydaním rozhodnutia tak, aby bol presne a úplne zistený skutočný stav veci; na ten účel je povinný obstarat' si na rozhodnutie potrebné podklady.

Podľa § 233 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. oprávnený orgán posudzuje rovnako dôkladne všetky rozhodné okolnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech, alebo v neprospech účastníka konania.

Podľa § 238 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

Podľa § 243 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z. z. odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené nedostatky odstráni.

V predložennom spisovom materiáli žalovaného sa na č.l. 3 - 4 nachádza úradný záznam plk. JUDr. I. L., zástupcu vedúceho ŠDO, z 11. februára 2012, na ktorý poukazoval aj žalovaný v napadnutom rozhodnutí. Z tohto úradného záznamu vyplýva, že vykonanie dychovej skúšky nariadil plk. JUDr. I. L. a skúška bola vykonávaná „za použitia prístroja DRAEGER Alcotest 7410Plus - číslo ARZM 0267 s platnou certifikáciou do 29.03.2012". Na č.l. 1 (aj č.l. 106) v spise žalovaného sa nachádza kópia certifikátu o overení č.: 1534/260/45/11, z ktorého vyplýva, že analyzátor dychu typu Alcotest 7410 Plus com výrobcu Dräger Safety AG & Co. KGaA, výrobné číslo ARZM-0267, má overenie platné do 03. apríla 2012. Najvyšší súd poukazuje na nezrovnalosť v dátume platnosti overenia uvádzaného v certifikáte a v úradnom zázname plk. JUDr. L..

V uvedenom úradnom zázname plk. JUDr. L. ďalej uvádza: „Ako prvý som sa o 07.01 hod. vyšetreniu podrobil ja osobne a prístroj vykázal hodnotu 0,12 mg/l čo som považoval za vylúčené a opätovne som sa podrobil vyšetreniu, pričom o 07:02 hod. prístroj vykázal hodnotu 0,9 mg/l. I túto hodnotu som považoval za nereálnu (podrobnosti uvádzam v samostatnom zázname). Následne prístroj koloval medzi policajťmi oddelenia v poradí tak, ako sedeli okolo stola. Nasledovali teda por. W., práp. Bc. C. a npor. Bc. M., pričom vyšetrenie bolo negatívne. Pri vyšetrení npor. N. o 07:04 hod. prístroj vykázal hodnotu 0,22 mg/l, čo sa mi zdalo nereálne nakoľko aj sám npor. N. tvrdil, že žiaden alkohol určite pred nástupom do služby nepožil. Následne boli vyšetreniu podrobení npor. L. a kpt. Bc. D. s negatívnym výsledkom. O 07:05 hod. som sa opakovane podrobil vyšetreniu ja osobne, tento krát však s negatívnym výsledkom."

Skutočnosť, že dychová skúška nadriadeného, ktorý nariadil a vykonal dychovú skúšku u podriadených policajťov vrátane žalobcu, vykazovala prítomnosť alkoholu v dychu nadriadeného, podľa najvyššieho súdu vyvoláva otázky ohľadom zákonnosti postupu nadriadeného v konaní, ako aj ohľadom zákonnosti získania dôkazu. Pokiaľ voči nadriadenému za pozitívny výsledok dychovej skúšky nebolo vedené konanie pre porušenie služobnej disciplíny, resp. má sa za to, že vykonané merania nepreukázali prítomnosť alkoholu v dychu (vzhľadom na neskoršie nulové namerané hodnoty), potom je na mieste otázka, či použitý analyzátor dychu vykazoval naozaj skutočné hodnoty obsahu alkoholu v dychu zodpovedajúce reálnemu stavu. S týmito skutočnosťami sa žalovaný musí relevantne vysporiadať.

Pokiaľ žalovaný v rozhodnutí uviedol, že v žiadnej z vykonaných dychových skúšok u žalobcu nebola doba čakania do najbližšej pripravenosti prístroja skrátená, najvyšší súd v tejto súvislosti poukazuje na

to, že zo spisu vyplýva, že tým istým prístrojom boli merané hodnoty alkoholu v dychu u všetkých vyššie uvedených policajtov a ako vyplýva z vytlačeného záznamu z analyzátora dychu, založeného na č.l. 2 spisu žalovaného, v priebehu jednej minúty boli vykonávané aj dve merania. Je preto potrebné vysporiadať sa z otázkou, či bol analyzátor dychu použitý v súlade s návodom na jeho obsluhu a či boli odstupové doby meraní dodržané.

Medzi žalobcom a žalovaným je sporným určenie času, kedy bola žalobcovi odobratá krv za účelom vykonania toxikologického vyšetrenia na zistenie koncentrácie etylalkoholu. Žalobca tvrdí, že k odberu došlo v čase o 08:40 hod. Žalovaný uvádza ako čas odberu 09:40 hod., pričom v rozhodnutí uviedol, že v pôvodnej žiadanke pre akútne toxikologické vyšetrenie je uvedený čas 09:40 hod. a opravu tohto času žalobca doručil nadriadenému až 03. apríla 2012 (potom, ako minister vnútra rozhodol o prepustení žalobcu zo služobného pomeru). Najvyšší súd konštatuje, že takéto zistenie skutkového stavu je nedostačujúce a nepresvedčivé. V spise žalovaného sa vo forme fotokópií nachádzajú dve verzie žiadanky pre akútne toxikologické vyšetrenie Súdnolekárskeho pracoviska - Laboratória toxikologicko-chemickej analýzy, vedenej pod značkou Ž 320/12. Na obidvoch žiadankách je v kolónke čas odberu uvedený čas 9:40 hod., avšak na fotokópii žiadanky založenej na č.l. 77 sa v uvedenej kolónke pri čase odberu 9:40 hod. nachádza hviezdička, ktorá je aj v dolnej časti strany 1 žiadanky a je pri nej rukou písaný text „oprava odber realizovaný 08:40 hod.“, za textom sa nachádza pečiatka Centrálného prijímacieho oddelenia Nemocnice sv. Cyrila a Metoda, Antolská 11, Bratislava, a na pečiatke je aj nečitateľný podpis. Argument žalovaného, že žiadanku s opraveným časom žalobca doručil nadriadenému až potom, ako minister vnútra rozhodol o prepustení žalobcu zo služobného pomeru, neobstojí, nakoľko žalovaný ako odvolací orgán bol s poukazom na § 243 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z. z. povinný odstrániť zistené nedostatky a za týmto účelom vykonať nevyhnutné dokazovanie. Úlohou žalovaného bude preto v súčinnosti so súdnolekárskeho pracoviskom, ktoré odber krvi u žalobcu vykonalo, bez pochybností ustáliť relevantnú hodinu odberu krvi.

V tejto súvislosti najvyšší súd poukazuje na to, že v úradnom zázname z 11. februára 2012 plk. JUDr. L. uviedol, že „por. W. mňa i npor. N. odviezol na Centrálny príjem Nemocnice na Antolskej ul. v Petržalke. Tam som sa o 08:00 hod. podrobil odberu krvi s tým, že výstup - teda analýza bude k dispozícii v pondelok - 13.02.2012 v dopoludňajších hodinách. Krv v uzavretej ampulke odošlú na analýzu priamo z centrálného príjmu. Po mne sa odberu podrobil npor. N. s rovnakým výstupom - teda že výsledok bude k dispozícii v pondelok - 13.02.2012.“ Z úradného záznamu vedúceho ŠDO, pplk. Mgr. U. Y., založeného v spise žalovaného na č.l. 14, vyplýva, že menovaný sa po obdržaní informácií o vykonaných dychových skúškach dostavil na pracovisko o 09:45 hod, pričom pplk. Mgr. Y. v zázname ďalej uvádza, že zástupcovi oddelenia, ako aj žalobcovi nariadil vyjadriť sa k zisteným skutočnostiam formou podrobných úradných záznamov. Z uvedeného úradného záznamu pplk. Mgr. Y. nie je úplne zrejmé, či v čase o 09:45 hod., keď sa dostavil na pracovisko, boli už na pracovisku prítomní JUDr. L. spolu so žalobcom, ale vzhľadom na skutočnosť, že do nemocnice na odber krvi sa žalobca spolu s plk. JUDr. L. dopravil jedným motorovým vozidlom, je pravdepodobné, že sa rovnako vrátili aj na pracovisko. Objasnenie týchto skutočností tiež môže napomôcť objasneniu skutočného času odberu krvi u žalobcu.

Najvyšší súd si je vedomý, že z § 136 písm. d/ zákona č. 73/1998 Z. z. jasne vyplýva, že policajt nesmie v čase výkonu štátnej služby požívať nielen alkoholické nápoje, ale aj požívatinu a liečivá, ktoré obsahujú alkohol, a rovnako nesmie pod ich vplyvom nastupovať do výkonu štátnej služby. Tvrdeniami žalobcu o tom, že nepožil alkoholické nápoje, ale lieky s obsahom alkoholu, sa však v konaní zaoberal sám žalovaný a prostredníctvom vyžiadania odborného vyjadrenia skúmal, či užitie liekov podľa tvrdení žalobcu mohli u neho dychovými skúškami vykázat' namerané hodnoty alkoholu. Vzhľadom na skutočnosť, že aj napriek zákonnému zákazu požívať v službe, resp. pred nástupom do nej lieky s obsahom alkoholu, bolo pre žalovaného preukázanie možnosti ovplyvnenia pozitívnych dychových skúšok na alkohol v dôsledku užitia liečiv dôležité, najvyšší súd dôvodne predpokladá, že táto skutočnosť môže mať význam pre posúdenie závažnosti porušenia služobnej disciplíny a služobných povinností policajtom. Aj z toho dôvodu je preto nutné ustáliť skutočný čas odberu krvi a aj s ohľadom na tento údaj vypracovať relevantné závery o možnom ovplyvnení dychových skúšok užitými liekmi.

Ako vyplýva z uvedeného, najvyšší súd dospel v prejednávanej veci k záveru, že žalovaný nezistil presne a úplne skutočný stav veci, pričom vzhľadom na závažnosť následkov, ktoré z tvrdených skutkových okolností pre žalobcu vyplývali, je bezpodmienečne nutné, aby zistenie skutkového stavu bolo jednoznačné a aby aj celý postup žalovaného v konaní bol v súlade so zákonom, nevzbudzujúci žiadne oprávnené pochybnosti.

Vzhľadom na to, že najvyšší súd dospel v odvolacom konaní k iným záverom ako krajský súd, napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 veta prvá O.s.p. zmenil tak, že zrušil rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie, v ktorom je žalovaný povinný postupovať v súlade s názorom vysloveným najvyšším súdom v tomto rozsudku.

Na záver ešte najvyšší súd poznamenáva, že pokiaľ sa žalovaný v rozhodnutí odvoláva na predpisy, ktorých text nie je uverejnený v Zbierke zákonov Slovenskej republiky, je povinný predložiť ich súdu spolu s administratívnym spisom vzťahujúcim sa na prejednávanú vec.

O náhrade trov konania rozhodol najvyšší súd podľa § 250k ods. 1 veta druhá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 a 2 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý mal vo veci úspech, priznal náhradu trov konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia, ktoré pozostávali z náhrady trov za poskytnuté právne služby v uplatnenom rozsahu:

- za 2 úkony právnej služby poskytnuté v roku 2012 (prevzatie a príprava zastúpenia dňa 17. septembra 2012, podanie žaloby zo dňa 17. septembra 2012) v sume 2 x 127,16 € podľa § 11 ods. 4 veta prvá v spojení s § 14 ods. 1 písm. a/ a b/ vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), plus 2 x režijný paušál po 7,63 € podľa § 16 ods. 3 vyhlášky,

- za štyri úkony právnej služby poskytnuté v roku 2014 (návrh na doplnenie dokazovania zo dňa 15. januára 2014, účasť na pojednávaní pred krajským súdom dňa 04. februára 2014 a 04. marca 2014, podanie odvolania proti rozsudku krajského súdu dňa 08. apríla 2014) v sume 4 x 134 € podľa § 11 ods. 4 veta prvá v spojení s § 13a ods. 1 písm. c/ a d/ vyhlášky, plus 4 x režijný paušál po 8,04 € podľa § 16 ods. 3 vyhlášky.

Keďže právny zástupca žalobcu je platiteľom dane z pridanej hodnoty, podľa § 18 ods. 3 vyhlášky sa priznaná odmena a náhrady zvyšujú o daň z pridanej hodnoty vo výške 20%, teda o sumu 167,55 €. Celkové trovy poskytnutej právnej pomoci, ktoré v tomto konaní najvyšší súd priznal žalobcovi, predstavujú sumu 1005,29 €.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.